

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos LXVII. — Izdan in razposlan 2. dne septembra 1913.

Vsebina: Št. 170—172. 170. Razglas o dopustilu z električno silo obratovane male železnice z ozkim tirom od Sprudelstraße na Dreikreuzberg v Karlovih varih. — 171. Ukaz o preskušnji za gozdnotehniško službo zagrajanja hudournikov. — 172. Razglas, da se pomožni carinski urad II. razreda Schalkhof pooblašča potrjevati izstop prevoznega blaga.

170.

Razglas ministrstva za železnice z dne 19. avgusta 1913. l.

o dopustilu z električno silo obratovane male železnice z ozkim tirom od Sprudelstraße na Dreikreuzberg v Karlovih varih.

C. kr. ministrstvo za železnice je na podstavi in po določilih zakona o železnicah nižjega reda z dne 8. avgusta 1910. l. (drž. zak. št. 149) v porazumu z udeleženi c. kr. ministrstvu in s c. in kr. vojnim ministrstvom po pogojih in načinih, bliže ustanovljenih v naslednjem, mestni občini Karlovi vari podelilo dopustilo za gradnjo in obrat z električno silo obratovane male železnice z ozkim tirom od Sprudelstraße na Dreikreuzberg v Karlovih varih.

§ 1.

Za dopuščeno železnico uživa koncesijonarka finančne ugodnosti, navedene v členih VI do XII, oziroma XXXII, odstavek 3, zakona z dne 8. avgusta 1910. l. (drž. zak. št. 149).

Doba v členu X gorenjega zakona omenjenih oprostil od davka se ustanavlja s 25 leti.

§ 2.

Koncesijonarka je dolžna dokončati gradnjo skraja oznamene železnice najdalje v dveh letih, računaje od današnjega dne, in dodelano železnico izročiti javnemu prometu ter po njej vzdrževati obrat nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo, vsaj v času od 1. dne maja do 30. dne septembra vsakega leta.

Da se bo držala gorenjega roka za gradnjo, mora koncesijonarka na zahtevanje državne uprave dati zagotovilo, položivši primerno varščino v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novi varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevala gorenja dolžnost, se sme izreči, da je zapala ta varščina.

§ 3.

Da izdela dopuščeno železnico, se podeljuje koncesijonarki pravica razlastitve po določilih dotičnih zakonitih predpisov.

§ 4.

Koncesijonarki se je ob gradnji in obratu dopuščene železnice ravnati po vsebini te dopustilnice in po tehniških dopustilnih pogojih, ki jih je po-

stavilo ministrstvo za železnice, ter po semkaj merečih zakonih in ukazih, zlasti po zakonu o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in po redu za obrat železnic z dne 16. novembra 1851. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1852.), kolikor se po določilih v oddelku B zakona z dne 8. avgusta 1910. l. (drž. zak. št. 149) uporabljajo na male železnice, potem po zakonih in ukazih, ki se morebiti dadó v bodoče, naposled pa še po tem, kar ukažejo ministrstvo za železnice in sicer po klicana oblastva.

§ 5.

Znesek resnične ter nominalne napravne glavnice potrebuje odobrenja državne uprave.

Pri tem veljaj to načelo, da se ne smejo razen stroškov, ki se res porabijo za sestavo projekta, za gradnjo in uredbo železnice, všteti nabavo vozil in dotacijo glavnične reserve, in se izkažejo pravilno, prištevši v času gradnje res plačane interkalarnе obresti in kurzno izgubo, ki je morda res nastala ob dobavi glavnice, postavljati v račun nikakršni drugi stroški.

Ako bi bilo po porabi odobrene napravne glavnice treba še drugih novih staveb ali ako bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, se smejo dotični stroški prišteti napravni glavnici, če je privolila državna uprava v namerjane nove stavbe ali v pomnožbo obratnih uredb in se stroški prav izkažejo.

Vso napravno glavnico je v času, dokler bode trajalo dopustilo, odplačati po razdolžnem načrtu, ki ga odobri državna uprava.

§ 6.

Koncesijonarka je dolžna, po železnici dajati vožnjo zastoj podčastnikom in ordonancam, ki so vsak čas v službi.

O natančnejših načinih, kako naj se to godi, se je dogovoriti s pristojnimi vojaškimi oblastvi.

Koncesijonarka je dolžna, oddajaje službe ozirati se v zmislu zakona z dne 19. aprila 1872. l. (drž. zak. št. 60) na doslužene podčastnike iz vojske, vojne mornarice in deželne brambe.

§ 7.

Državni uradniki, nameščenci in služabniki, ki po ukazilu oblastev, nadzirajočih upravo in obrat

železnic, ali pa v obrambo koristi države rabijo železnico vsled dopustila ali iz dohodarstvenih ozirov in se izkažejo z uradnimi izkaznicami, ki jih v njih poverilo izdaje c. kr. ministrstvo za železnice, se morajo prevažati brezplačno.

§ 8.

Koncesijonarka je dolžna pošto ter uslužbence poštne in telegrafske uprave prevažati z vsemi v voznem načrtu navedenimi vlaki.

Za to opravilo ter za druge opravila v namene poštnega zavoda sme koncesijonarka zahtevati primerno odplato, ki se določi z dogovorom.

Dopisi, ki se gledé uprave male železnice pišejo med ravnateljstvom ali predstojništvom malega železniškega podjetja in med podrejenimi mu organi ali pa med temi samimi, se smejo prevažati po uslužbencih železniškega zavoda.

§ 9.

Koncesijonarka je dolžna poskrbeti za oskrbo svojih uslužbencev, porabljanih v železniški službi, v onemoglosti in starosti in za oskrbo njih svojcev in v ta namen pristopiti k pokojninski blagajnici zveze avstrijskih lokalnih železnic, ako se ne bi za dopuščeno železniško podjetje ustanovila posebna pokojninska blagajnica z vsaj enakimi ugodnostmi za ude, oziroma z vsaj enakimi dolžnostmi za koncesijonarko kakor pri blagajnici imenovane zveze.

To oskrbo je izvršiti tako, da mora koncesijonarka zglasiti stalne uslužbence z dnem, katerega se stalno namestijo, izmed drugih uslužbencev pa vsaj tiste, ki opravljajo službo kot vozniki, sprevodniki, čuvaji ali postajski služabniki, ob primerni uporabi najpozneje, ko so dovršili tri službena leta, pri pokojninskem zavodu zveze avstrijskih lokalnih železnic, oziroma pri svoji pokojninski blagajnici. Ustav pokojninske blagajnice ter vsaka njegova izprememba potrebuje odobrenja ministrstva za železnice.

§ 10.

Koncesijonarka je dolžna, na zahtevanje ministrstva za železnice podati pravočasno statistične izkaze, potrebne za sestavo letne železniške statistike.

§ 11.

Dopustilna doba in ž njo vred v § 9, lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba zoper napravo novih železnic se določa na devetdeset (90) let, računa se čas od današnjega dne, in mine po preteku te dobe.

Državna uprava sme izreči, da je dopustilo tudi pred iztekom gorenje dobe izgubilo svojo moč, ako se ne bi izpolnjevale dolžnosti, v § 2 ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje ter o začetku obrata, če bi se kak prestop roka ne mogel opravičiti v zmislu § 11, lit. b) zakona o dopuščanju železnic.

§ 12.

Koncesijonarka nima pravice, razen ako bi to izrečno dovolila državna uprava, obrat dopuščene železnice prepustiti tretjim osebam za svoj ali tuj račun ali sama voditi obrat za tuj račun.

§ 13.

Državni upravi bo dano na voljo, dovoljenje za obratovanje dopuščene železnice za račun koga drugega nego občine Karlovevske navezati na pogoj, da se 25letni rok v § 1 omenjenega člena X, oziroma člena XXXII, odstavek 3, zakona z dne 8. avgusta 1910. l. (drž. zak. št. 149) in v § 11, odstavek 1, določena 90letna dopustilna doba primerno zniža, ter si pridržati odkupno in pripadno pravico po pogojih, ki se potem določijo natančneje.

§ 14.

Državna uprava ima pravico se prepričati, da je gradnja železnice ter obratna naprava po vseh delih namenu primerno in trdno narejena, in zaukazati, da se napake na to stran odvrnejo ali pa odpravijo.

§ 15.

Državni upravi se pridržuje pravica, da se sme, ako bi se kljub poprejšnjemu svarilu večkrat prelomile ali opustile v dopustilu, v dopustilnih pogojih ali v zakonih naložene dolžnosti, poprijeti zoper to zakonom primernih naredeb ter po okolnostih izreči, da je izgubilo dopustilo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Forster s. r.

171.

Ukaz poljedelskega ministrstva z dne 21. avgusta 1913. l.

o preskušnji za gozdnotehniško službo zagrajanja
hudournikov.

§ 1.

Da se doseže s činovnim razredom združeno mesto v službi zagrajanja hudournikov, se zahteva, da se naredi v naslednjem uravnana preskušnja.

§ 2.

Da se kdo pripusti delati to preskušnjo, je treba dokazati:

Da je naredil tri teoretske državne preskušnje za gozdnotehniški studij na visoki šoli za zemljedelstvo, dokaz z vsaj dobrim uspehom opravljene preskušnje iz zagrajanja hudournikov v številu pripadajoče konstrukcijske vaje, po preteku učnega leta 1913/14 dokaz z vsaj zadostnim uspehom opravljene preskušnje iz „obče vodne gradnje“, končno da se je najmanj dve leti v zadovoljstvo praktično porabljal v službi za zagrajanje hudournikov. Ali in v kateri izmeri se more v drugi javni ali zasebni službi prebita gradbena praksa vračunati v predpisano dveletno praktično porabljanje, je pridržano odločbi poljedelskega ministrstva od primera do primera.

Preskušnja se vrši v poljedelskem ministrstvu in opremljene prošnje za pripustitev k njej je treba vlagati po službeni poti.

Ko se rešijo prošnje, se hkratu naznani kandidatom, ki izpolnijo pripustilne pogoje, rok preskušnje.

§ 3.

Kandidatje morajo v jednatem pismenem sestavku, ki ga morajo pisati v teku svojega službenega porabljanja, opisati svoje praktično delovanje in pri tem v posameznih kratkih razpravah napisati tudi to, kar so opazili o posebnih dogodkih ter o gospodarskih in kulturnih razmerah svojega delovnega okoliša, ter izvajanja popolniti s potrebnimi risarskimi prilogami.

Ta elaborat, ki se vloži s prošnjo za pripustitev k preskušnji, mora imeti potrdilo neposrednih predpostavljencev, ki ga mora dobiti kandidat po vsakem šestem mescu ali, ako se prestavi, vselej kadar se odpusti iz službe.

§ 4.

Preskuševalna komisija je sestavljena iz načelnika tehniškega oddelka za zagranje hudournikov ali njegovega namestnika za predsednika in dveh preskuševalnih komisarjev, izmed katerih naj pripada eden stanu gozdnih tehnikov službe za zagranje hudournikov in eden stanu pravaveščih uradnikov poljedelskega ministrstva.

Za vsakega preskuševalnega komisarja se postavi nadomestnik.

Oba preskuševalna komisarja ter njuna nadomestnika, ki vstopita, kadar sta komisarja zadržana, pokliče vsako leto poljedelski minister na predsednikov predlog.

Od sodelovanja pri preskušnji so izključeni udje ali nadomestniki, ki so s preskuševancem v razmerju sorodstva ali svaštva.

§ 5.

Dne, ki je naveden v pripustilnem odloku, se morajo kandidatje predstaviti predsedniku preskuševalne komisije ter pokazati obvestilo o pripustitvi in sprejeti nadaljnja ukazila zaradi začetka pismenih in vrstnega reda ustnih preskušenj.

§ 6.

Preskušnja, pri kateri se je pred vsem držati praktične smeri, se razteza:

- a) na zagranje hudournikov in zgradbe zoper plazove, ter na tehniške stroke, ki so z njimi v zvezi;
- b) na osnovne nauke gozdarstva, obrane gozdov, uživanja gozdov, gozdne uredbe in računa gozdne vrednosti, ki so potrebni za presojanje in uravnavanje gozdarskih razmer, potem na znanje geologije, zemljeznanstva in meteorologije, ki je potrebno v službi za zagranje;
- c) na zakone o pospeševanju deželne kulture na polju vodne gradnje in o ukrepih za neškodljivo odvajanje gorskih vod; na gozdni zakon, na vodno in ribarsko pravo, zakone o agrarskih operacijah ter o obrani planin, poglavito na zakonodajstvo tiste dežele, v kateri se porablja kandidat ob času pripustitve k preskušnji; na določila iz zasebnega prava z ozirom na posest, last, razlastitev, zastavno pravo, služnosti, pogodbe, povračilo škode, priposestvanje in zastaranje, na načela neposrednjega obdače-

vanja, na določila o razvidnosti zemljarinskega katastra, predpise gledé kolkov in pristojbin pri pravnih listinah, prejemnih potrdilih in računih; na predpise o zemljiški knjigi in njeni notranji uredbi;

na zakone o bolniškem zavarovanju delavcev in zavarovanju zoper nezgode in na ukaze, ki so izšli z ozirom na izvrševanje teh zakonov, na obrtna in varnostnopolicijska določila za izdelovanje raznesil, njih hrambo, zamotavanje, prevažanje, razpečevanje, rabo in uničevanje, na predpise, veljajoče za obrat kamnolomov, jam peščenic in gramoznic, na predpise o oddajanju državnih dobav in del;

na navodila in ukaze, ki so v veljavi za službo zagranja hudournikov, in na bistvene predpise za gozdnotehniško službo politične uprave ter na načela organizacije državnih in avtonomnih upravnih oblastev ter sodišč, končno na oblasti za obrano deželne kulture postavljenih organov.

§ 7.

Preskušnja se deli v pismen in usten del.

Pri pismeni preskušnji se zahteva rešitev po enega prašanja iz tehniških (§ 6 a), gozdnonaravoslovnih (§ 6 b) in pravnoadministrativnih strok (§ 6 c), pri kateri se smejo kandidatje posluževati samo tistih pomočkov, ki jim jih dá na razpolaganje komisija ali kojih raba se izrečno dovoli.

Za risarska dela potrebne pomočke (risalno orodje, merilo itd.) morajo kandidatje sami prinesiti seboj.

Iz vsake strokovne skupine se pripravi troje vprašanj, izmed katerih se ob začetku pismenih izdelav izbere po eno vprašanje in predsednik ga prečita.

Čas, ki se dovoli za odgovor na vsako vprašanje, določi komisija.

Izgotovljena dela je neposrednje po njih sklepu izročiti preskuševalnemu komisarju, ki nadzoruje izdelovanje. Po preteku dobe, določene za odgovor na vsako vprašanje, se kandidatom odvzamejo izdelki, tudi če se niso mogli skleniti. Vsa oddana dela mora kandidat podpisati. Ustna preskušnja, h kateri se določajo kandidatje v abecednem vrstnem redu, je javna.

Čas preskušnje znaša za vsakega kandidata dve uri.

§ 8.

Elaborat, ki ga je sestaviti v času prakse v zmislu § 3 tega ukaza, pismene preskusne naloge in uspeh ustne preskušnje iz tehniških strok, § 6 a in b, presojata in ocenjujeta preskuševalni komisar za tehniške predmete in predsednik, uspeh pismene in ustne preskušnje iz pravnoadministrativnih predmetov, § 6 c, pa za to strokovno skupino postavljeni preskuševalni komisar in predsednik.

Po sklepu ustne preskušnje mora preskuševalna komisija takoj v nejavni seji in na podlagi posameznih cenzur skleniti, ali je kandidat prebil preskušnjo s „prav dobrim“, „dobrim“ ali „zadostnim“ uspehom ali ga je-li prisiliti, da jo v primeru nezadostnega uspeha ponavlja ali ponavlja eden izmed njenih delov, ločenih po strokovnih skupinah § 6 a in b, oziroma c, po nadaljnji praksi, ki se časovno določi.

Preskuševalna komisija sklepa z večino glasov in predsednik naznani sklep kandidatu brez odloga.

O prestani preskušnji se izdã kandidatu uradno izpričevalo z navedbo uspeha.

Ponovitev preskušnje ali njenega dela je skleniti v primeru nezadostnega uspeha preskušenj iz obeh, oziroma iz ene obeh strokovnih skupin. V obeh primerih je dopustno ponavljanje k večjemu dvakrat. Vnovični preskusni rok se naznani kandidatu pismeno.

§ 9.

V zapisniku, ki ga je pisati o teku preskušnje, je dognati posebne stvari, opažene pri preskušnji, nadalje pri vsakem kandidatu posamezne cenzure udov komisije za vsakega pismenih operatorov in za ustne preskušnje, ter končno cenilo, ki se podaja iz tega. Zapisnik, ki so ga podpisali vsi preskuševalni komisarji, mora predložiti predsednik poljedelskemu

ministru ter priložiti preskusna dela in vse druge, na preskušnjo nanašajoče se pripomočke s kratkim in jedrnatim poročilom.

§ 10.

Kadar delajo kandidatje spredaj uravnano preskušnjo, jim ni treba plačati pristojbine.

§ 11.

Dokler traja preskušnja, prejemajo udje komisije takso, ki se odmerja za predsednika z 20 K, za preskuševalne komisarje pa za vsakega z 10 K na dan. Preskuševalnim komisarjem, ki ne stanujejo na Dunaju, gre razen tega pravica do povračila normalnih potnih stroškov in do prejemanja dnevščin.

§ 12.

Ta ukaz dobi moč z dnem razglasitve.

Zenker s. r.

172.

Razglas finančnega ministrstva z dne 26. avgusta 1913. l.,

da se pomožni carinski urad II. razreda v Schalkhofu pooblašča potrjevati izstop prevoznega blaga.

Pomožni carinski urad II. razreda Schalkhof se pooblašča potrjevati izstop prevoznega blaga.

Zaleski s. r.

